RESTITUIRI ENESCIENE, Editura Muzicală, Muzeul Național George Enescu

(Daniela Caraman Fotea, 11 septembrie 2013)

Trei piese camerale din prima decadă a secolului XX completează partiturile lucrărilor tipărite de Muzeul Național ce poartă numele corifeului și Editura Muzicală. Andante religioso fur violoncelle und Orgel (1900), Aubade pour quatuor a cords (1902), Quatuor pour 2 Violons, Alto et Violoncelle (partea 1, 1906), deschid o decadă a cărei fertilitate în ceea ce privește diversitatea genurilor/speciilor abordate este - exceptând-o pe cea ante 1900, de școală - unică în ansamblul operei muzicianului, scrie regretatul muzicolog Clemansa Firca. Dorința de exploatare a combinațiilor timbrale poate fi o explicație.

Prima lucrare este comparabilă în esență cu opus-uri semnate de Schubert, Brahms ori Gounod. Cea de a doua este închinată aniversării căsătoriei suveranilor României, Carol și Elisabeta (în final se pot identifica aluziv primele 6 note ale imnului regal). Cea de a 3-a aduce pagini de muzică „tumultuos modernă. Dacă ar fi fost cunoscută, Enescu s-ar fi impus ca mentor al unor pionieri ai noului", scria Wilhelm Berger.

Ediția trilingvă, însoțită de știme, excelent prezentată grafic, este un demers cu însemnată valoare pentru întregirea actului componistic enescian.